

■ ಕನಕಮಾಲಿನಿ ಎಂ.ಎ.
ಕಲೆ: ಮುರಳೀಧರ ರಾಠೋಡ್

ಭ್ರಮರ ವ/s ಬೀನಾರಾಣಿ

ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ಭ್ರಮರ ತನ್ನ ಒಂದು ಗಂಟೆ ಅವಧಿಯ ಕ್ಲಾಸನ್ನು ಅರ್ಧ ಗಂಟೆ ಮುಂಚೆಯೇ ಬಿಟ್ಟು ಸ್ನಾಫ್‌ರೂಮೊಳಗೆ ಕಾಲಿಟ್ಟಾಗ ಹಳಬರಾರೂ ಅವಳತ್ತ ಗಮನವೇ ಕೊಡಲಿಲ್ಲವಾದರೂ ಹೊಸದಾಗಿ ಬಂದವರಿಗೆ ಒಂದು ವಿವರಣೆ ಅಗತ್ಯವಿದೆಯೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ತನ್ನ 27 ವರ್ಷದ ಸೇವೆಯ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ಲಾಸ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಿಂತ ಕ್ಲಾಸ್ ಬಿಡುವುದರಲ್ಲೇ ಹೆಚ್ಚು ಕೌಶಲ್ಯವನ್ನು ತೋರುತ್ತಿದ್ದ ಭ್ರಮರಳಿಗೆ ಇದೇನೂ ಕಷ್ಟದ ಕೆಲಸವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ, ತನ್ನ ಬತ್ತಳಿಕೆಯಿಂದ ಬಾಣವೊಂದನ್ನು ತೆಗೆದೇಬಿಟ್ಟಳು, “ಇವತ್ತು ಒಥಲೂ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಡೆಸ್ಟಿಮೋನ ಮರ್ಡರ್ ಸೀನು, ಎಷ್ಟು ಸಲ ಮಾಡಿದೀನೋ ಈ ಸೀನು, ಆದರೂ ಆಳು ಬರುತ್ತೆ ನೋಡಿ, ಹುಡುಗೀರಲ್ಲಾ ಅಳೋಕೆ ಶುರು ಮಾಡಿದ್ದು, ನನಗೂ ಗಂಟಲು ಒತ್ತರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂತು. ಹುಡುಗೀರ ಮುಂದೆ ಅಳೋದೇನು ಅಂತ ಕ್ಲಾಸೇ ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟೆ!” ಭ್ರಮರಳ ಹಳೇ ಚಾಳಿಯ ಅರಿವಿದ್ದ ಹಳೆಯ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಗಳು ‘ಹೌದು ಹೌದು’ ಎಂದು ಮತ್ತೆ ತಮ್ಮ ಚರ್ಚೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಗ್ನರಾದರು. ಹೊಸದಾಗಿ ಸೇರಿದವರು ಭ್ರಮರಳತ್ತ ಬೆರಗಿನಿಂದ ನೋಡಿದರು. ಆದರೆ, ಬೀನಾರಾಣಿಯ ಮುಖದ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ ಹಾದುಹೋದ ತೆಳುನಗೆಯೊಂದು ಭ್ರಮರಳ ಕಣ್ಣುತಪ್ಪಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಬೀನಾರಾಣಿ ಆ ವರ್ಷವಷ್ಟೇ ಆ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಬಂದವಳು; ಭ್ರಮರಳ ವಿಭಾಗವೇ. ತೆಳ್ಳಗೆ, ಕುಳ್ಳಗಿರುವ, ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವಂತಹ ರೂಪವನ್ನೇನೂ ಹೊಂದಿರದ, ವಿಶೇಷ ಅಲಂಕಾರಗಳನ್ನೇನೂ

ಮಾಡದ, ಯಾರ ಗಮನವನ್ನೂ ಅತಿಯಾಗಿ ಸೆಳೆಯದ ಹುಡುಗಿ. ಏಳೆಂಟು ತಿಂಗಳ ಮಗುವಿತ್ತು. ಭ್ರಮರಳಿಗೆ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಭಾರೀ ಶಿಫಾರಸುಗಳುಳ್ಳವರು ಮಾತ್ರ ಉಳಿಯುವ ಆ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಅವಳು ಹೇಗೆ ಬಂದಳೆಂಬುದೇ ತಿಳಿಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಬೀನಾರಾಣಿಯ ಮುಖದ ಮೇಲೆ ಯಾವಾಗಲೂ ತೆಳುನಗೆಯೊಂದು ತೇಲುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಎವರ್‌ಗ್ರೀನ್ ನಗೆ ಭ್ರಮರಳಿಗೆ ಕುಹಕದ ನಗೆಯಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಭ್ರಮರಳ ಪಾಲಿಗೆ ಈ ಬೀನಾರಾಣಿ ದೊಡ್ಡ ತಲೆನೋವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿದ್ದಳು. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಅವಳ ಕಾರ್ಯ ವೈಖರಿ! ಗಂಟೆ ಹೊಡೆದೊಡನೆ ಠಣ್ ಎಂದು ಕ್ಲಾಸಿಗೆ ಹೋಗುವುದು, ಒಂದು ಗಂಟೆ ಪೂರಾ ಕ್ಲಾಸ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು, ಹುಡುಗ ಹುಡುಗಿಯರು ಅವಳನ್ನು ಪದೇಪದೇ ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಬರುವುದು, ಇವೆಲ್ಲಾ ಹಿಸೆ ಎನಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

ಭ್ರಮರ ಕರುನಾಡಿನ ದೊಡ್ಡ ನಗರವೊಂದರಲ್ಲಿ 25 ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಅಲ್ಲಾಡದಂತೆ ಬುನಾದಿಹಾಕಿ ಕುಳಿತಿದ್ದಳು. ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ನಿಪುಣೆ. ಅವಳು ಸಾಹಿತ್ಯದ ಅಧ್ಯಾಪಕಿಗಿಂತ ಸ್ವಹಿತದ ಅಧ್ಯಾಪಕಿಯೇ ಆಗಿದ್ದಳು. ಅವಳ ದಿನಚರಿಯೇ ಚೆಂದದ್ದು! ಎಂಟರವರೆಗೂ ನಿದ್ರಿಸಿ, ಬಿಸಿ ತಿಂಡಿ ಸೇವಿಸಿ, ಕಾರಿನಲ್ಲಿ 11ಕ್ಕೆ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಅಡಿಯಿಟ್ಟರೆ, 11-12, 12-01ರ ತರಗತಿಗಳು ಮಾತ್ರ ಅವಳ ಪ್ರವಚನ ಕೇಳುವ ಪುಣ್ಯಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರವಾಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಬೆಳಗ್ಗೆ ಎಂಟರ ಹಾಗೂ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಎರಡು ಗಂಟೆ ಮೇಲಿನ ತರಗತಿಗಳಿಗೆ ಅವಳ ದಿವ್ಯ ಸಾನಿಡ್ಲವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಎರಡು ಗಂಟೆಗಿಲ್ಲಾ ಮನೆ ಸೇರಿ, ಬಿಸಿ ಅನ್ನದ ಮೆಲೆ ತುಪ್ಪಹಾಕಿ ಊಟಮಾಡಿ,

ಹು ಶೈಂದು ಕ ಲಾ ಣ್ ಬೆಡ್ಡಿನ ಮೇಲೆ ಉರುಳಿದರೆ ಜೀವ ಹಾ ಯ ನ್ನುತ್ತಿತ್ತು. ಬೆಳಗಿನ ಕ್ಲಾಸಿಗೇ ಬಂದು ಮೂರವರೆಗೆ ತರಗತಿಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ಡಬ್ಬಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಒಣಕಲು ದೋಸೆಯನ್ನೋ, ಬ್ರೆಡ್ಡನ್ನೋ ಬೀನಾರಾಣಿ ಕಡಿಯುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಭ್ರಮರಳ ಮ್ಯಾಟಿನಿ ನಿಡ್ಡೆ ಮುಗಿದು ಹೋಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಭ್ರಮರಳ ಮ್ಯಾಚಿಂಗ್ ಸಾರಿ, ಒಡವೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕಾಲೇಜಿನ ಇಡೀ ಸ್ತ್ರೀಕುಲವೇ ಚರ್ಚಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಎಂಟಕ್ಕೇ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿರಬೇಕಾದ ಬೀನಾ ಆತುರದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ಸೀರೆಗೆ ಯಾವುದೋ ಬ್ಲೌಸ್ ಧರಿಸಿ ಯಾರ ಗಮನಕ್ಕೂ ಬೀಳದೆ ತೆರೆಮರೆಯ ಕಾಯಾಗಿದ್ದಳು.

ಭ್ರಮರ 27 ವರ್ಷದಿಂದ ಅದೇ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಉಳಿದಿದ್ದು ಸೋಜಿಗವೇನಲ್ಲ. ಅದು ಅವಳ ಕಾರ್ಯತಂತ್ರವಾಗಿತ್ತು. ಮಧ್ಯವರ್ತಿಯೊಬ್ಬನಿಗೆ ಮಾರ್ಚ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಹದಿನೈದರಿಂದ ಇಪ್ಪತ್ತು ಸಾವಿರ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಹಾಗಾಗಿ ಅವಳ ಹೆಸರು ಯಾವ ವರ್ಗಾವಣೆಯ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲೂ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಒಂದುವೇಳೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡರೂ ಒಂದೇ ವಾರದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಮಾಡಿಫಿಕೇಷನ್ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಅದು ಬದಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಭ್ರಮರಳಿಗೆ ಈ